

บทเทศน์วันอาทิตย์

โดยพระสังฆราชวีระ อภรณ์รัตน์

อาทิตย์ที่ 14 เทศกาลธรรมดา
5 กรกฎาคม 2015

บทอ่าน อสค 2: 2-5 ; 2 คร 12: 7-10 ; มก 6: 1-6
พระวรสารสัมพันธ์กับ คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก (CCC) 500, 699, 2610
ประมวลคำสอนด้านสังคมของพระศาสนจักร (CSDC) 259
จุดเน้น จงเตรียมจิตใจเพื่อพระเยซูเจ้า

พระวรสารนักบุญมาระโก บทที่ 6 เริ่มด้วยคำถามหลายประการ ประชาชนได้ชุมนุมกันในศาลาธรรม พวกเขาได้ฟังพระเยซูเจ้าสั่งสอน แล้วรู้สึกประหลาดใจในปรีชาญาณของพระองค์ เพราะเหตุนี้ พวกเขาได้เริ่มคำถามต่างๆ เกี่ยวกับพระองค์ เราไม่รู้ว่าพระองค์เทศน์เรื่องอะไรแก่พวกเขา มันต้องลึกซึ้งเกินใจดีทีเดียว พวกเขาจึงประหลาดใจ คำพูดที่มาจาก **ช่างไม้ ลูกนางมารีย์** พระคัมภีร์บอกเราว่า บรรดาผู้ฟังได้ตระหนักว่าปรีชาญาณของพระเยซูเจ้า เป็นของขวัญ พวกเขายอมรับว่าพระองค์ได้ปฏิบัติกิจการที่ยิ่งใหญ่ แต่พระองค์เป็นใคร พวกเขาจึงต้องการรู้จัก

ข้อความจากพระวรสารนักบุญมาระโกเผยแสดงความจริงดีทีเดียว บรรดาผู้ที่อยู่ในศาลาธรรมต้องรู้จักคุ้นเคยกับพระเยซูเจ้า เพราะพวกเขาได้กล่าวถึงชื่อบุคคลในครอบครัวของพระองค์ คือ มารีย์ พระมารดา ยอacob โยเสท ยูดา และซีโมน พี่น้อง และอ้างถึงพี่สาวน้องสาวของพระองค์ด้วย การอ้างพี่น้องชายหญิงนี้ เราต้องเข้าใจบริบทของเวลาและภาษาซึ่งพระเยซูเจ้าดำเนินชีวิต ส่วนงาน "พี่น้องชายหญิง" น่าเป็นเหมือนครอบครัวขยาย หมายถึงญาติพี่น้องมากกว่า ดังนั้นข้อความตอนนี้ไม่น่าขัดแย้งกับความจริงว่า พระนางมารีย์ทรงครรภ์พระเยซูเจ้าโดยอาศัยพระจิตเจ้า และแม่พระไม่มีลูกคนอื่น ๆ

ในตอนเริ่ม ผู้ฟังมากมายต่างประหลาดใจที่ได้ฟังพระเยซูเจ้าประกาศพระวาจา พูดว่าช่างไม้เอาเรื่องทั้งหมดนี้มาจากไหน จากความชื่นชมกลับกลายเป็นปรีภักษ์ **ไม่ยอมรับพระองค์** มันมีเหตุผลพอสรุปได้ว่า พระองค์ได้นมัสการพระเจ้าพร้อมกับพวกเขา แต่บัดนี้ พระองค์ถูกแยกชัดเจนเป็นประกาศก ปัญหาคือ พวกเขาไม่มีความเชื่อ ไม่ต้องสงสัยเลย เพราะว่าพวกเขาเป็นพยานถึงคำพูดและการกระทำแรกๆ ของพระองค์ ถึงแม้ว่าจะพบปัญหาที่จะยอมรับว่า **ช่างไม้คนนี้อาจเป็นผู้ที่ได้รับเลือกสรร** ประชาชนบางคนที่ได้รู้จักพระเยซูเจ้าและได้อาศัยในชุมชนของพระองค์ ได้สงสัยว่าพระองค์เป็นใคร การรับสภาพมนุษย์ยังคงเป็นการท้าทายสำหรับหลายๆ คนแม้ในปัจจุบันมากกว่า 2000 ปีต่อมา

สำหรับพวกเราที่ดำเนินชีวิตอาศัยความเชื่อ ไม่ใช่อาศัยตาที่มองเห็น เรายอมรับว่าการรับสภาพมนุษย์เป็นเหตุการณ์ที่งดงาม เป็นเรื่องเกิดขึ้นจริงๆ เราอยู่ที่นี้ปัจจุบันเพราะเราเชื่อในพระเยซูเจ้า ถึงแม้เราไม่เคยสวัสดิ์ ไม่เคยได้ยินเสียงของพระองค์ เราอยู่ที่นี้ เพราะเราเชื่อในพระวาจาของพระเจ้า เชื่อธรรมประเพณีของพระศาสนจักร และเชื่อว่าพระเยซูเจ้าประทับอยู่จริงในศีลมหาสนิท เราเชื่อในการพบปะส่วนตัวกับพระเยซูเจ้าในศีลศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ ความเชื่อของเราเข้มแข็ง และนำพาเราให้ผ่านการทดลองต่างๆ ในชีวิต

แต่ในชีวิตของคริสตชนทุกคน บางทีเราเหมือนประชาชนในศาลาธรรม เราตั้งคำถามเกี่ยวกับพระเยซูเจ้า ถ้าพี่น้องอยู่ท่ามกลางคนเหล่านั้นที่ยืนอยู่ที่เชิงกางเขน และเห็นพระองค์สิ้นพระชนม์ ไม่ได้หมายความว่าพี่น้องขาดความเชื่อ แต่มันสำคัญกว่าที่ข้อสัดยในการแสวงหา ตระหนักเกี่ยวกับพระคริสตเจ้า บางครั้งเราอาจสงสัยช่างไม้คนนี้ ลูกนางมารีย์ แต่เราได้รับพระพรที่รู้เรื่องการกลับคืนพระชนมชีพ ซึ่งบางทีประชาชนในศาลาธรรม (สมัยนั้น) ไม่รู้

เนื่องจากขาดความเชื่อ พระเยซูเจ้าจึงได้มาพบปะวันนั้น พระคัมภีร์สอนเราว่า พระองค์ไม่สามารถทำทุกสิ่ง ที่พระองค์มี (ความสามารถ) พระองค์ได้รักษาคนเจ็บป่วยบางคนให้หายจากโรคร้ายไข้เจ็บ โดยทรงปกพระหัตถ์รักษา แต่เขาเหล่านั้นไม่มีความเชื่อ จึงเป็นอุปสรรคไม่ได้รับพระพรจากคำพูดและการกระทำของพระองค์ พระเยซูเจ้าทรงยอมรับเรื่องนี้ เมื่อตรัสว่า **"ประกาศกยอมไม่ถูกเหยียดหยามนอกจากในถิ่นกำเนิด ท่ามกลางวงศ์ญาติ และในบ้านของตน"** พี่น้องเรากำลังเตรียมรับพระเยซูเจ้าเข้ามาในใจ เข้ามาในบ้านของเรา ให้เราตระหนักถึงคำพูดเหล่านี้ และต้อนรับพระองค์ด้วยความเชื่อที่ยิ่งใหญ่

พระสังฆราช วีระ อภรณ์รัตน์ แปล
จาก **Homilies** โดย Catholic Diocese of Lansing,
(กรกฎาคม-กันยายน 2015), หน้า 265-267.